

[Guidberg.]

må erkende, at overalt hvor der har været tale om udnyttelse af specielle forekomster af begrænset art i naturen, har det nu engang altid været sådan, at man har måttet etablere en eller anden af det offentlige kontrolleret ordning, en koncessionsordning eller lignende.

Således foregår det altid, og det har selvfølgelig sin gode forklaring. Det, der er sket på dette område, er simpelt hen, at man historisk har haft så store mængder egentlig både på land og til søs af disse materialer, at det simpelt hen tidligere har ligget langt ud over den grænse, hvor man begyndte at spekulere over, hvordan man skulle udnytte det, men den tilstand eksisterer ikke mere, idet man nu må sige, at der er tale om begrænsede ressourcer. Jeg tror, det er indiskutabelt, at der er tale om begrænsede ressourcer. Jeg ved godt, at der er nogle, der har en anden opfattelse, men jeg synes dog, man må sige, at selve den kendsgerning, at det offentlige ved forskellige lejligheder har været nødt til at gribe ind og standse visse aktiviteter på dette område, for så vidt er en understregning af, at der ikke er ubegrænsede ressourcer, som kan udnyttes.

Jeg lægger vægt på det hovedsynspunkt, også fordi der er en dansk interesse knyttet til at få en kontrol med disse ting. I relation til spørgsmålet om medlemskab af fællesmarkedet er det, så vidt jeg kan se, et temmelig afgørende hovedsynspunkt, om der er tale om begrænsede ressourcer og om nogle ressourcer, som vi er nødt til selv at styre udnyttelsen af, og det mener jeg man må besvare bekræftende.

Jeg vil gerne sige om selve den koncessionsordning, der er tænkt vedrørende søterritoriet, at det jo ikke er nogen hemmelighed for ministeren, at netop det, at man nu skal over på en sådan uvant ordning, har medført nogen ængstelse rundt omkring, ikke mindst hos mindre stenfiskere og andre, der har drevet denne virksomhed i forholdsvis lille format, og jeg vil gerne bede om, at vi i udvalgsarbejdet gør, hvad vi kan ved fælles hjælp for at få klaret op, at det er i orden i forhold til disse. Jeg føler mig sådan set overbevist om, at det er hensigten, og jeg tror også, at det er det, men jeg mener, det er nødvendigt, at vi drøfter det nærmere igennem. Jeg synes for så vidt, man rent lo-

gisk kan sige, at der er tale om gennem enhedsordningen at forsøge at få kontrol også med omfanget af udnyttelsen, og det er ganske klart, at her spiller de enkelte mindre stenfiskerforetagender og andre lignende foretagender ingen rolle, så jeg tror, at sagen er i orden. Men vi kan ikke nøjes med at tro, vi skal selvfølgelig gennem udvalgsarbejdet til bunds i det.

Jeg har i mine bemærkninger inkluderet bemærkninger vedrørende lovforslaget om kontinentalsoklen, som er rent teknisk, og hvorefter lovgivningen om kontinentalsoklen bringes i overensstemmelse med lovgivningen om søterritoriet.

Jeg kan altså på venstres vegne sige, at vi er i princippet enige, og vi kan i princippet anbefale disse forslag, men vi vil selvfølgelig gerne se nærmere på dem i udvalget.

Nordqvist: I forbindelse med den tidligere regerings lovforslag om udnyttelse af sømaterialer havde folketinget en indgående debat om de herhen hørende problemer, hvorom jeg ganske enkelt kan henvise til Folketingstidende. Det nedsatte udvalg nåede efter en grundig behandling frem til den konklusion, at der var en så nøje sammenhæng mellem råstofudnyttelsen på landjorden og på søterritoriet, at det var rimeligt at behandle problemerne under ét, og i forventning om et lovforslag i denne samling for hele området stillede udvalget arbejdet i bero. Det er denne forventning, ministeren nu imødekommer med det foreliggende lovforslag.

Vor viden om ressourcernes omfang er ikke siden da blevet mere sikker, men det radikale venstre erkender, at situationen er så uoverskuelig, at det er rigtigt at samle trådene ét sted efter de principper, der er nævnt i lovforslagets § 1. Hermed være ikke sagt, at vi i ét og alt tiltræder lovforslagets bestemmelser; tværtom tror jeg, at mange problemer vil vise sig under udvalgsbehandlingen, og de sagkyndige, vi vil få besøg af i udvalget, skal nok virke inspirerende i så henseende.

Ministeren har jo fået en fremtrædende plads i lovforslaget, hvilket der måske ikke er noget at sige til, men det må være rimeligt, at han i udvalget nærmere redegør for, hvorledes han vil administrere sine beføjelser.